

عنوان مقاله:

سیمای امام حسین (ع) در دیوان سلیمی تونی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مسروره مختاری - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه محقق اردبیلی

جمیله رحیمی دمیچی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

عصر صفویه یکی از دوره های بسیار شاخص در تاریخ تشیع است؛ با روی کار آمدن دولت صفویه سرودن شعر در مدح و رثای ائمه و شهدای کربلا برای شاعران افتخاری بس بزرگ به شمار می‌آید. شاعران و نویسندگان در آثار منظوم و منثور خود به احیای نهضت‌عاشورا و قیام تکرارناپذیر امام حسین (ع) و ذکر مناقب خاندان عصمت و طهارت پرداختند. سلیمی تونی از جمله شاعران سرآمد ایندوره است که در دیوان اشعار خود به ذکر مناقب آل طه و به خصوص امام حسین (ع) پرداخته است. جستار حاضر با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی و بهره گیری از منابع دینی و کتابهای مرجع تشیع، بازتاب سیمای دینی و الهی امام سوم شیعیان را در اشعار شاعر نامبرده مطالعه کرده است. حاصل پژوهش نشان می‌دهد که واقعه تاریخ ساز کربلا یکی از مهمترین عوامل تشخیص سبکی اشعار سلیمی تونی و از منابع الهامبخش شاعر در سرایش بسیاری از اشعار وی بوده است. پرداختن به واقعه کربلا و مظلومیت اهل بیت امام حسین (ع)، بدعهدی اهل کوفه، فضایل اخلاقی و معنوی امام حسین (ع)، وقایع مهم تاریخ زندگانی آن حضرت مانند مباحله، خلافت امام علی و امام حسن (ع) و... از جمله مباحثی است که سلیمی تونی در اشعار خود به آنها پرداخته است. حاصل سخن اینکه، این شاعر در احیا و پاسداشت ارزشهای دینی و قیام کربلا نقش چشمگیری داشته است و این ویژگی در بطن قیام تاریخی امام حسین (ع) نهفته است، قیامی که در تمام اعصار در صفحات روزگار نقش بسته و همچنان تداوم خواهد یافت.

کلمات کلیدی:

امام حسین (ع)، کربلا، تشیع، اشعار سلیمی تونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1747984>

